

A kumikum pontosan olyan
rész, mint a világ.
(Lin-Yutang)

ÁRA
70
FILLÉR

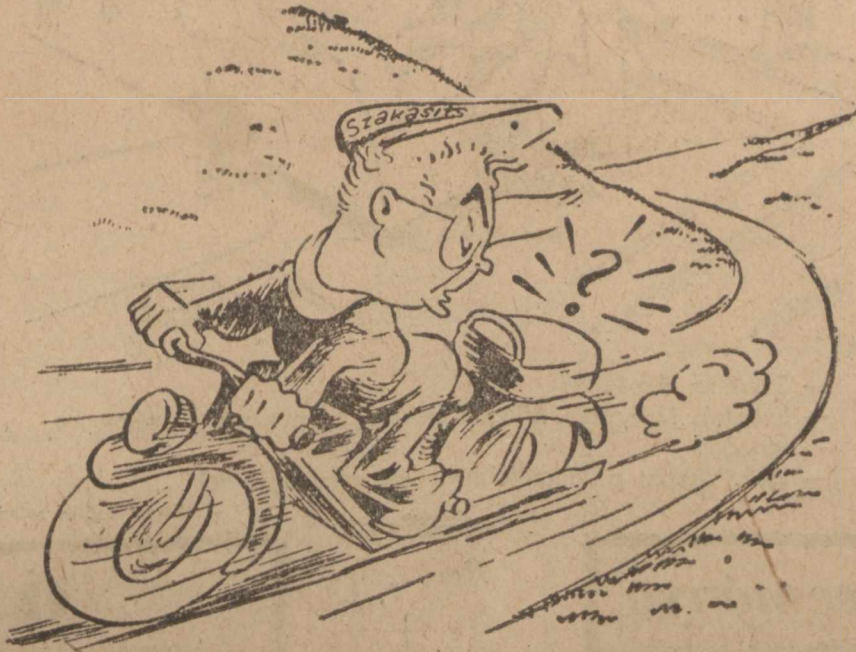
Szabad Szó

III. évfolyam. (87.) 7. szám 1948 március 6

VEZÉRCIKK

A jószándékú makadámiai közéleti férfiú felkeresie a tudós rabbit és megkérdezte tőle:
— Mi az oka annak, óh bölcs férfiú, hogy oly nehéz a panamázasokra rájönni?
Az agg frásztudó megvakarta dús szőrzetét, majd elmesélte a következő történetet:
— Három jóbarát betér egy drogériába és három teljesen egyforma borotvaszáppant vásárol, darabonként 10 forintjával. Kifizetik a 30 forintot és távoznak. Távozásuk után a kereskedő, aki tisztességes ember volt, rájött, hogy a 3 száppantért csak 25 forintot lett volna szabad számítani, mire utánuk szalaszija az inasát a visszajáró 5 forinttal. Az inas, egy kezdő, de máris sokatigérő üzletember, útközben 2 forintot zsebrevágott és a három vevő mindegyikének csak 1—1 forintot adott vissza. Így a három vevő a száppantokért egyenként 9, összesen tehát 27 forintot fizetett, az inas elpanamázott 2 forintot, az összesen 29 forint, mond meg nekem, hová lett a harmincadik forint?
— Nem tudok rájönni. Elvégre én politikus vagyok és nem matematikus.
— Pedig ki lehet számítani — felelte a bölcs.
— Ez azt jelenti, hogy hagyjuk a panamistákat futni?
— Dehogynis — kacagott teli tudóval az ősz tudós —, ez azt jelenti, hogy bizzatok a panamisták ellenőrzését és kinyomozását a szakemberekre!

A kanyarban

— Nahát...! Lepsénynél még megvolt...!

A tapintatosság nonplusultrája

Egy norvég szerekesmester beveszi műhelyébe tanoncának 15 éves fiát és belkára köti, hogy legyen mindig előzékesy és tapintatos a rendelők iránt.
— Velem például megtörtént egyszer — meséli okulás céljából — hogy felhívtak egy lakásra, hogy javítsam meg a fürdőszoba vízcsapjait. Ahogy beépek, látom, hogy egy szép fiatal hölgy ül a fürdőkádban, mire tapintatosan azt mondtam neki, hogy „Pardon uram” és elvégeztem a munkát.
A fiú megszíveli a leckét és nemsokára alkalma nyílik levizsgázni tapintatbó. Egy szállodába kell mennie, ahol egy szobában elromlott a villanyvilágítás. A fiú belép a szobába, meghökkenve látja, hogy az ágyban egy fiatal házaspár lustálkodik, nem szól semmit, elvégzi a munkát és amikor távozóban van így köszön:
— Alászolgája uraim...
ÖVÉ A PÁLMA!
— Te jó Isten, nekem csak most jut eszembe, hogy milyen udvarias ember lehetett ez a Mil'ók!
— Hogy-hogy?
— Na hallod, ő kapta az első levelet a Beszkártól.
Lehet-e mindenütt racionalizálni?
Egy gépügynök éppen akkor lép be a vállalati igazgatóhoz, amikor az a kisasszonyát ölelgeti.
— Ajjaj — legyint az ügynök — és én ennek akarok eladni egy olyan gépet, amely feleslegessé teszi a gépirónót.

Édes kis nő

Az utazó búcsúzáskor azt mondja fiatal feleségének:
— Igazán sajnálom, hogy megint itt kell hagyjalak két hétre! És a legkellemetlenebb a dologban, hogy minden éjjel egy másik ágyban kell aludnom.
— Igen, igen — válaszol szórakozottan az asszonyka — ismerem ezt.

A függöny mögött beszélnek

— Hallottad, m't üzent Kassák a Nemzeti Színháznak?
— Mit?
— Nagyon megharagudott és azt mondta, hogy többet nem lépi át a küszöböt.

Zenei esemény

— Jeeszusom! Mi történt az Operával?
— Hát nem tudod? Klemperec vezényelte a Varázsfuvolát.

NEM KOALÍCIÓS VICC!...

Brabácsné huszonötödik házassági évfordulójuk előtt így szól az urához:
— Ödön, megtartjuk az ezüstlakodalmunkat?
— Nem — válaszol Brabács —, majd öt év múlva. Akkor egyúttal a harmincéves háborút is megünnepelehetjük.

SZÖRME A KALAPON

Kis divatfilm, két hökkenésben

I. hökkenés

Szereplők: Férj, feleség. Szín: Belvárosi kalapszálon kiakata. Főhelyen kalapcsoda, alapzata mint egy örült dinnyehéj, még hozzá lila szőrmatrac terül el az ornam. Jobbérzésű emberek átnemnek a túloldalra.

Feleség: (Visszatorpan.) Szent égnek. Nézd ezt a rémséget.
Férj: (Nem tud szóhoz jutni. Imádkozik.)
Feleség: Most mondd. El tudsz képzelni olyan esztelen nőt, aki a fejére teszi?
Férj: (El tud.)
Feleség: Hát nem. Ezt már nem! Aki ezt megveri, huszonötöt érdemel. Tűzőn kell megégetni és ki kell seprézni a városból.
Férj: (Nem ellenzi.)
Feleség: Ezenben az a kis barna nyúlászor egészen izléses.
Férj: (Rémülten akar menekülni, de már késő.)
Feleség: Egyszerű, kedves, finom. És egész biztos, feleannyiba sem kerül, mint az a lila veszettség.

II. hökkenés

Később, otthon. Nő érkezik, nyomában kalapdoboz.

Férj: Na, megvetted?
Feleség: Jaj, ha megfogod, meg fogod enni. Cukor!
Férj: Tudom. A barna nyúlászor.
Feleség: Igen, igen, tulajdonképpen azt akarom, de nem jól állt és a másikat választottam.

Kik lehetnek a Beszkárt levelező tagjai?

Enyhítették az udvariassági verseny feltételeit

Högyeim és uraim, nagyérdemű villamosutastársak, mi tagadás, megkaptuk a magunké. A Beszkárt vezetésétől.

csalódás érie az udvariassági versennyel. A kalauzok között még csak akad udvariás, elvégre gyaró az ember, de az utasok közt nem. A közönség ugyanis azt mondja, miért legyek én udvarias, legyen a kalauz, azért kapja a fizetést, de mit kapok én, egy levelet? No mondja már. Levelet kapok anélkül is, hol a pártól, hol az adóhivataltól, hol meg a Reznicsoktól, aki tavaly nyáron azt a vacak kettőszáz forcsit kölcsönadta.

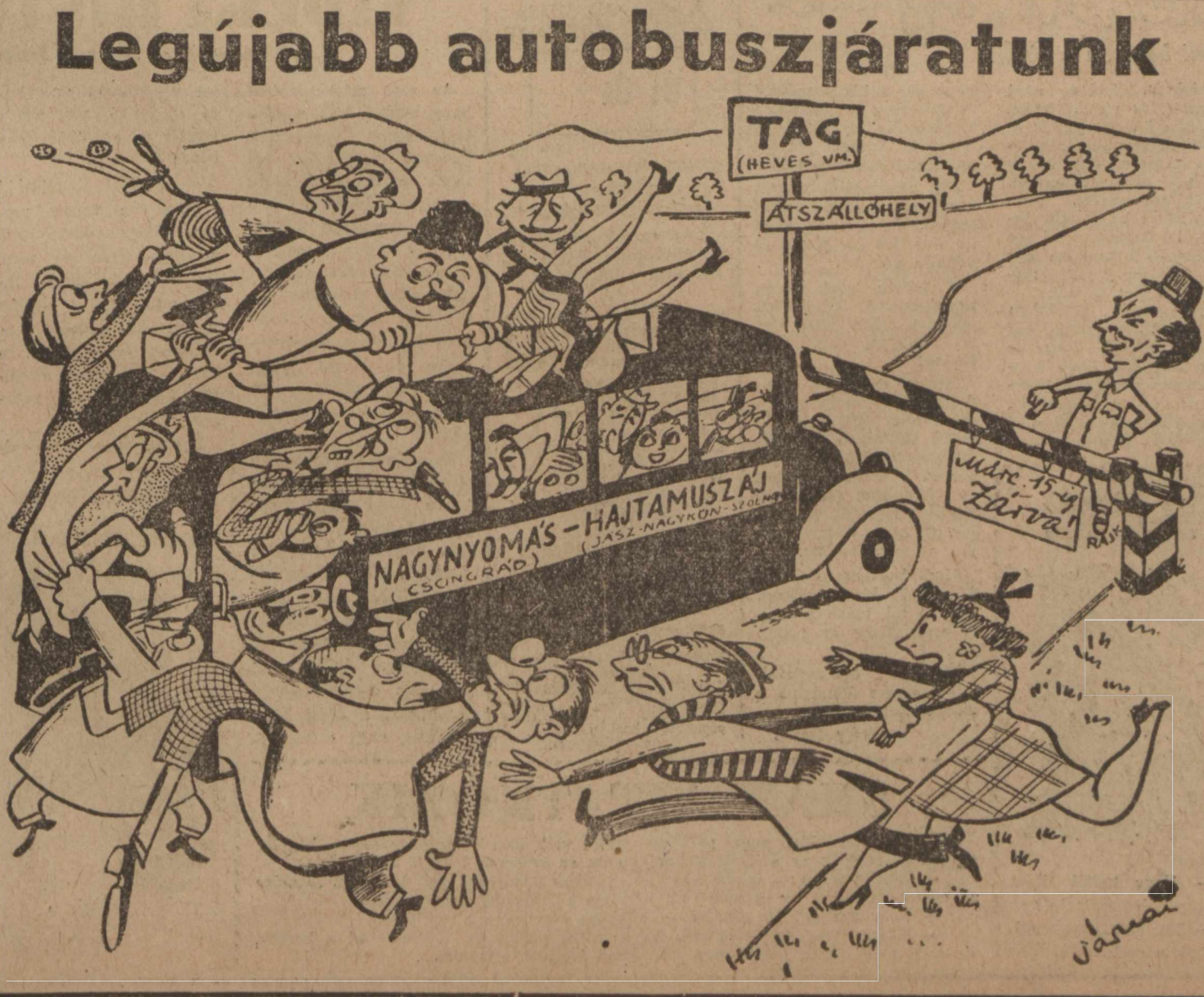
Igy aztán enyhíteni kellett a feltételeket, amik — valjuk meg — túlszigorúak is voltak, mert előzőr olyan utast kerestek, aki semmit különösét nem tesz, csak egyszerűen udvarias. Ilyet persze nem találhat. Aztán kerestek utat, aki nem is udvarias, de legalább nem gorbomba. Ilyet se találtak, hogy találtak volna, ilyen utas csak a mesében van. Aztán kerestek utast, aki ha gorbomba is kissé, de legalább nem verekszik. Végül már nem is tudták, hogy milyet kerestek, de olyat se találtak.

Minthogy azonban az udvariassági medáljákat ki kell osztani, újfent megállapították, ki lehet levelező tag. Ezentúl pletsnit kap minden olyan utas, aki utcán nem lármázik, falra nem firkál és ha olykor lelt is egy-egy kalauzt, de annyit mond:

— Bocsanat, az ellenőri akartam!...

Íme, a különbség

„A szerelem vak, — a barátság pedig szemel hűny.”
(Pascal)

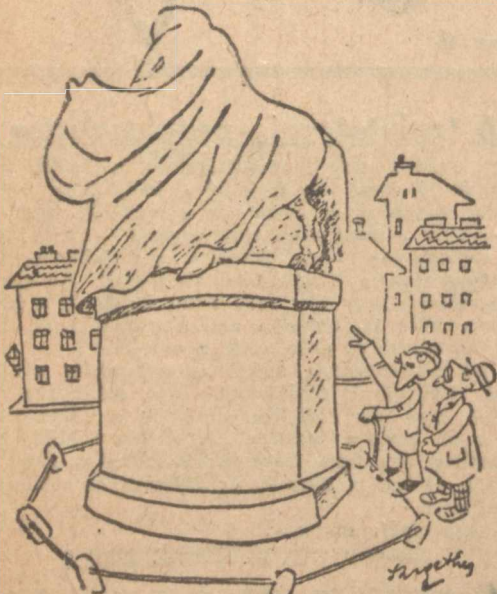

Tudósítás a t. Házból

Az elmúlt hét egyik kiemelkedő parlamenti eseménye Kunszery Gyula szokásosan szellemes szónoklata volt. A kultuszárca költségvetéséről kifogásolta, hogy több miniszteri tanácsos van a minisztériumban, mint titkár, fogalmazó pedig alig akad. Majd hozzátette:

— Az, hogy nincsen fogalmazó a minisztériumban, nemcsak a költségvetésben érezteti hatását, hanem sajnos a rendeletek fogalmazásában is...

Készülő szobor

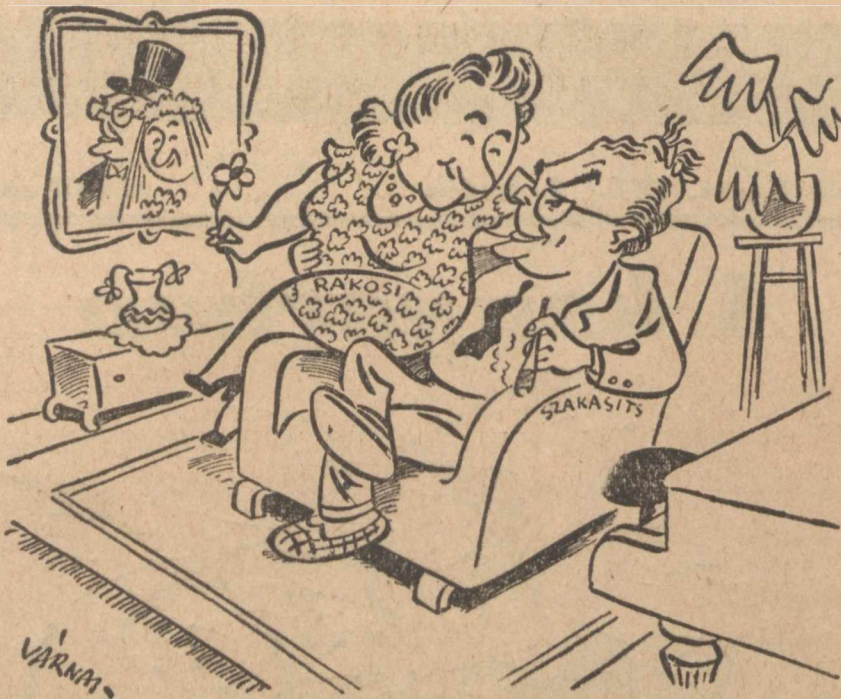

- Két ábrázolhat ez a lovasszobor?
- Szerintem egy újonnan belépett párttagot.
- Ugyan, menj már. Miből gondolsz?
- Hát kiátszik a lólab...!

Ügylátszik jósolni is tudunk

Szakasits Árpád nyilatkozata a Világosság 1948 február 25-i számában: „Eljön az egység ideje, de azt mi magunk fogjuk megteremteni és nem parancsra tesszük.”

Ez a rajz először a Szabad Száj 1947 augusztus 2-i számában jelent meg.

- Szeretsz, Árpikám?
- Imádlak, Matyikám. Minden kívánságod parancs a számomra.
- Igazán?
- Igen. Viszont parancsolni nem hagyok magamnak...

(Várnai György rajza)

Ők ketten a villamoson

Herczeg Jenő és Komlós Vili a hatoson utaznak és afférum támad egy szemtelenkedő utassal. Végül is Komlós kijön a békeidősből és leszidja az ipsét.

Herczeg, aki különben igen finom ember, békítőleg szól hozzá:

— De Viikém, udvariassági verseny van. Hogy mondhatta ennek az alaknak, hogy piszok csibész!

Mire Komlós vállvonogva.

— Mondja már Jencikém. Legfeljebb nem leszek első helyezett!

Angyali óvatosság

— Angyal néni, kérem, itt tetszett felejtetni a jobbcsárványt.

— Észnél légy, kisangyal. Pestre megyek!

A hét legkorszerűbb eseménye

- Mit szólsz hozzá? Megváltozott a KOKSZ vezetősége.
- Nagyon korszerűnek tartom.
- Hogy-hogy?
- Na hallod? Kommenov lett az elnök.

HEKTOR és FAKTOR

- Ez a csont igazán az enyém, Faktorkám?
- Persze, hogy a tied. De aztán ne mondd mindig, hogy a nagykutya nem hagyják élni a kicsiket...

Csalhatatlan jel

A természetrajz-órán a tanár úr felszólítja Pistikét:

— Beszélj nekem valamit a kutyákról.

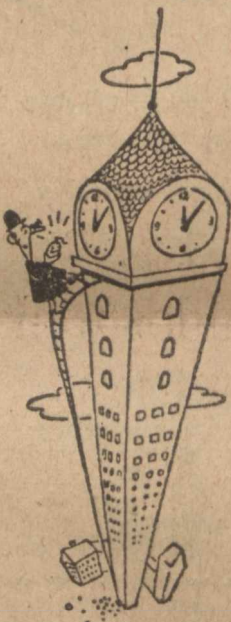
Pistike egy szót se tud a lelkéből és hogy kivágja magát, így szól:

— Bocsánat, tanár úr, a kutyáról nem beszélek, mert az a legreakciósabb állat.

— Honnan veszed, hogy reakciós?

— Mert kutyabőrre van és időnként morogni szokott...

Hm...

— Na tessék... Három perccel késik.

A „SZABAD SZÁJ” AKTUALIS RESTVENEY

Út Út

(Megjegyzés: Nincs hama...)

Hát nincs igaza?

„Az embert az állattól a hátlánság különbözteti meg a legjobban.”

(A. Sécond)

„EZT ÉNEKLI BUDAPEST”

Hegedűs Tamás szerzői matinéja a Zenekademián március 7-én, vasárnap d. e. 11 órakor.

Fellépnek: BABAY-BALASSA-BUDAY DAYKA MARGIT HALMAI IMRE HERCEG-KOMLÓS KARÁDY KATALIN POGÁNY LÁSZLÓ TABÁNYI MIHÁLY TÜRK BERTA

HOLCZY-EGYÜTTES, Feller-Dubán zenekar és még sokan mások.

Konferál: Király Dezső (Rex) és Kunszery Gyula.

Jegyek: a „Magyar Nemzet” kiadói hivatalában, a jegyirodákban és a Zenekademián portájánál kaphatók.

Pinocchio-rendezés.

SHAW VITATKOZIK

Egy szélsőbaloldali angol politikus, erőteljesen kijelenti egy társaságban, hogyha egyformák lennének az esélyek, akkor eltűnnék a közönségi küzdelmek.

— Kedves uram — felelte Shaw —, valóban biztosítani kell mindenki számára az egyforma esélyt, de ez még nem jelenti a küzdelmek megszüntetését.

— Hogy érti ezt, Mr Shaw? — kérdezte ingerülten a politikus.

— Nézze uram, én helyettem, ha a fűnek papírt és töltőt ad a kezébe, de azért nem biztos, hogy olyan könnyűket fog lenni, mint én...

Ő csak tudja...

A gyerek azt kérdezi az apjától:

— Mondd, apa, a jó Istenkének van felesége?

— Dehogy van — feleli sóhajtván a papa — hiszen akkor nem lehetne mindenható.

Finom embrrrrr...

Brabácéné újságot olvas és odafordul az urához:

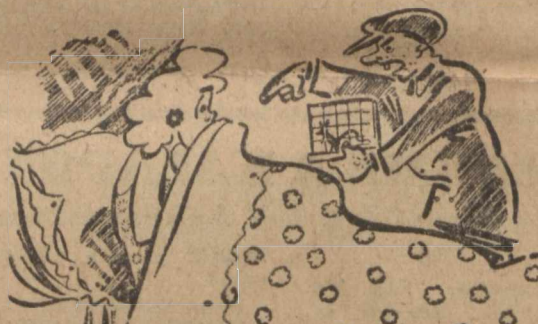
— Ödönkém, itt olvasom, hogy leánykereskedők garázdálkodnak a fővárosban. Mi az hogy leánykerekedő?

— Aki nőket vásárol és külföldre exportálja őket.

— Ne mondd, engem is megvenne egy ilyen leánykereskedő?

— Aber, Malvinkám — legyint Brabács — nem handé az.

Jobb mint a revolver

— Iue az ékszerekkel, vagy szabaddon eresztetem az egeret!

VIDÉKI HISTÓRIÁK

Vitaest a Józsi bácsinál

Az eset mérlegelésénél nagy súllyal esik a latba, hogy egy úgynevezett kocsmai verekezés hol zajlik le. Ha azok közül a pofonok közül, amik a minap tucatjával hullottak az úpesteri matrózok között, csak egy dörögött volna el valamelyik belvárosi espresso törőre, a keny falai közt, rapittára megy az egész lokál.

Ugyanakkor ott kint, úgy lehet, feltűnést se nagyon keltett.

Valahányszor ilyesmire olvasok, mindig eszembe jut a Józsi bácsi kocsmája. A lakatnyákhöz vezető forgalmas útvonalon feküdt a híres alföldi város népszerű műintéze.

Huszárak és tűzterek törzshelye volt. 1925 novemberében éjjel / körül ballagtam hazafelé ahogyan befordultok a Józsi bácsi utcájába, nagy csörrenés-

sel vágódik ki az ajtaja és veőtrázó női sikoly hasítja a vidéki éjszaka békés csöndjét:

— Rendőri Rendőri!!!

Húsz éves voltam, persze, hogy okvetetlenül szemtanu akarattal lenni.

Hát volt mit látni. Ép akkor húzta ki a kardját a „Szurmi gyerekek”, a stramm huszárkápiár, a tűzterek élén pedig a szep-

lős Kulhanek fégyverkezőtt.

Egyáltalában annyi ki-

húzott kardot utoljára talán a gorodok, lovas-rohamban lehetett látni.

Es hogy teljes legyen a zúr, a „kék szalóban” Vitás Ernő elsőosztályú barátomat pillantottam meg, aki civil létére másfélkilós

Frommer pisztolyt lóbált a markában és azt kérdezte:

— Közibük jöjtek?

Tekintésselmelettel riadtan kerestem Józsi bácsit, a tulaját. Le-ai szemem előtt már átszúrt torokkal hevert valahol a pult mögött. És tényleg ott volt, de nem hevert, Ált. Hát-ta állt a szörnyű éges ka-

varodásnak és miközben a füle mögött kardok csattogtak és pisztolyok csattogtak, nagy léck-

nyugalommal rakosgatta a poharakat a polcon.

— Az Istenért — ugrottam oda — mi törté-

nik itt?!

Józsi bácsi meg se fordult, csak a vállán keresztül dűnyyogte.

— Szoktak így vitatkozni néha.

Azán nagy mügonddal igazított meg egy stucnit, amey félcentivel kintebb állt a sorból.

Marjaink, LIPJAINK, lapjaink...

Valami baj van a nőikkel

Lehet, hogy romantikus álmodozónak fognak tartani, de én a szelíd jóság és a gyöngéd báj megtestesülését látom a nőkben és az a meggyőződésem, hogyha a nők vezetnék a világot, megszűnne a gyűlölködés és háború és nem lenne több vérontás. Eppen erről a remek megődről gondolkodtam, amikor megakadt a szemem egy újsághíren. Azt olvastam, hogy Sári néni összeveszett a barátnőjével, ami még nem lenne baj, később megpróbálta észreéltetni és az igazságot a fejébe verni, ami még szintén nem lett volna baj, de baltával verte a fejébe és ez már kissé elgondolkodtató eseteket egy gyöngéd elű nő részéről. Igaz ugyan, hogy azután felülkerekedett benne a finom női jóézés, nem bírta hallgatni a barátját, hanem feladta a nyögését és ezért megfojtotta, ami mely leki életre vall.

Kicsit bántott a dolog, de gondoltam, oda eneki, egyedülálló eset, kivétel, amely erősíti a szabályt, de aztán újabb furcsa híreket olvastam arról, hogy Kati néni belőrdandát szervezett, Bugás Gizike repülőgépen jár szociológiai, Szőke Rózsi-ka vezérelt üzemeltetőt a-pilott, Kővér Mária a rablást úzte mellékfoglal-

kozásként, Szűcs néni megölte és elásta férjét, továbbá két gyermekét és Schlenker Etus, az alig 19 éves búrna kisánya, legyilkolta 34 éves női merőst, mindössze azért, mert szép akart lenni, már pedig köztudomású, hogy a legjobb kozmetika egy kis gyilkosság, úgy reggel 8-9 óra között.

Hát azért gondolom kérem, hogy valami baj van a nőikkel. Mert az még hagyján, hogy kom-korra nek velünk a tudományban, művészetben, hivatalban és műhelyekben, de az már nem szép,

hogy azt a kis útonalást és gyilkolást is kiveszik a kezünkbe. Egyébként én nem is hiszem, hogy mindez lehetséges volna.

En képtelennek tartom a nőt arra, hogy rosszat tegyen, hiszen a nő maga az önfeláldozó jóság és odaadó szeretet.

A kérem, ezek olyan rosszindulatú kitalálások lehetnek. Még, hogy egy nő raboljon, vagy gyilkoljon!

Kizárt dolog — mondtam magamban tegnap is —, ahogy éjjel után hazafelé baktattam az elhagyott utcán. Ebben a pillanatban lépteket hallottam és észrevettem, hogy vagy harminc lépésről, egy bájos, filigrán, fiatal hölgy jön velem szemben.

Hm. Ismétlem, én rendületlenül hiszek abban, hogy a nő, maga a megte-tesült jóság és s-elid-ség.

De azért óvatosságból mindenestre átmentem a másik oldalra.

Király Dezső

A kigyó vallomása

— Hogy tudtál ilyen magasra kapaszkodni?

— Na hallod? Csúszó-mászó vagyok.

HAT MÁR AKKOR IS TUDTÁK?...

— Ha a törpe felfelé halad a lépcsőn, minden lépcsőfoknál nagyobbak képzelet magát.
(2000 éves kínai közmondás)

FERDE SZEMMEL

ELMÉLKEDÉS A POLITIKUSOKRÓL

Akinek van gondolata, van hozzá szava is; de akinek szava van, még nem kell, hogy gondolata is legyen.
(Kungfule)

IN FLAGRANTI

— Hah, galád csábitó! Itt vér fog folyni!!
— Megörültél, Ede? Hiszen tegnap vikszeltünk...

So-Sincs-E-Lég-Ko-Rán!...

Pa-Li, a néhány hete házasságban lévő férj így szól mandulavirág szemű feleségéhez:
— Li-Li, csak arra kérek, hogyha egyszer egy más férfit jobban fogsz szeretni, mint engem, mondd meg ezt nekem, mielőtt megcsalnál.
— Aj-Vé — sikoltott fel a menyecske —, most szőlés?

VALLOMÁS

— Józsikám... Te vagy az első nagy szerelmem...

KIFOGÁS

Volt egy ember Chi tartományban, aki módfelett szerette az aranyat. Kora reggel felöltözött, sapkát tett fejére s kiment a piacra. Megállt az aranybevételek sátránál, vette az aranyat és elillant.
Az őt elfogta és azt kérdezte:
— Ilyen sokaság közepette hogyan vehetted el a más aranyat?
Az pedig így felelt:
— Amikor az aranyat elvettem, nem a sokaságot láttam, hanem az aranyat.
(LIE-TSE, Kr. e. 500-ban)

ÜGYLATSZIK, NEM VOLT ANYÓSA!

A nők mosolya elfeledteti, hogy a tavasz rövid.
(Li-Tai-Po)

Lin-Ka-Lak, az előkező Kon-Yunk-Tu-RA álnasziabó származó közgazdasági szakértő begombolla elegáns kimenő kimonoját és miután így állig begombolkozott, megkezdte a nyilatkozatadást:
— Bevalom — mondta szuszogva — európai körutamon sehol sem ért olyan kellemes meglepetés, mint itt, önökkel. Azt hittem, idegen ország-

Az udvarias Ku-Li

Ku-Li, a Bambusztermelő és Kivitel Szövetkezet Rt. kistisztviselője fizetés-emelést akar: bemegy az éppen ülésező igazgatósághoz. Kissé féltékenyen nyit be, mert egyetlen ruhája bizony a sok üléstől folytonossági hiányokban szenved.
— Ha már idemerészkedett — ripakodik rá Csak-Csen-Ni-Tud, az igazgató —, legálisan tisztességes nadrágot vett volna fel.
— Sajnos, csak ez az egy nadrágom van — mentegetődzött Ku-Li — és azt szeretném, hogy a tisztelt igazgatóságnak egy kis beidőse legyen...

Kínai költő dala

Ujjongva muzsikál bennem a lélek:
Emebrek! Nézzétek, mily szép az élet.

Szívjóság, szeretet, megértő párok,
Békesség int felém, amerre járok.

A népek megférnek, egymással, szépen,
És a föld mindenütt, igazi Eden.

Bőség és nyugalom, nyáron és télen,
Csupa böcs férfiú halad az élen!

Megszűnt az önzés és hadd öntsem dalba:
Szakember kerülhet csak hivatalba.

Oly jó, hogy nem kell ma semmitől félni,
Korunkban higgyétek, boldogság élni.

S ha mindez meglepő hatást tesz rátok,
Ne feledjétek, hogy én ferden látok...

Eredeti kínai fordította:
Rex

VALÓBAN BOLCS KINAI MONDÁS

— A szerelemben csak a pillanat jutalmaz, az idő sohasem.
(Link-Yan-Ko)

KINAI ETIKETT

— Hányszor mondtam Jan-Tsi-Ka, hogy ne fogd fordítva az evőeszközt!

VAJJON KITŐL KÉRDEZTE:

— Mikor gondolkozol, hisz mindig beszélsz?
(Konfucius)

KINAI KISLÁNY FOHÁSA

Lu-Lu-Ka, a csinos gépirókisasszony este lefekszik és bambuszágyában így fohászkodik:
— Oh, mennyei Uram, nem bánom, ha velem nem is törődsz, de tekintsd gyenge, öreg édesanyámat és adj neki sürgősen egy vót.

KINABAN IS TUDJAK?...

— Ha nem lehetne boldogni az ostobasággal, az ostobaság már régen kihalt volna.
(Pi-Ti-Pa-Si nyug. mandarin)

Történelmi arcképcsarnok

Marosán György

a Pekingben székelő nagy válásalapító

— a magyar komfúziós.

Színházi hír

Ráday mint hősszerelmes Hőgyeinket megigézi, Nem csoda, hogy kedves neje E tényit Ferda szemmel nézi.

Pekingi tudósítónk jelenti:

Csu-Fi, az öreg bakter szomorúan kért tanácsot a bonctól, hogy mit tegyen, ugyanis húszévi szolgálat után, elbocsátották állásából.
A bone elintézte nagyhatalmú barátainál, hogy az öreg Csu-Fi álláshoz jusson és amikor az egyik faluban megüresedett az orvosi állás, ki-nevezték Csu-Fit a helyre.

Csu-Fit kissé meglepte a dolog, de azután örömmel látta, hogy szép kis lakást kapott, megfelelő ellátással és nagy önbí-

zalommal várta az első beteget.
Végre a harmadik napon elhozta a rendelőjébe egy embert, akinek nem lehetett elállítani az orrvérzését.

Csu-Fi, a volt bakter

HALLGATNI SEM AZ A KIMONDOTT ARANY

A nagy hazugságok nem a beszédben, hanem a hallgatásban rejlenek.
(Brandy kapilány)

Bó-Lin-Tsunk-Csak!...

ha jövőre de örömmel kellett megállapítanom, hogy sehol nem találtam meg a rokonság ennyi jelét...

— A rokonságot? — szkeptikusan félbe Lin-Ka-Lak szavait udvariattal.

— Csodálkozok? Igen, a rokonságot. Már eső utamon, az utcán meglepődtem, amikor öröndözve fedeztem fel nyelvünk gyönyörű remekét. Te Tosz, Pi-Kosz, Me-Fesz, Né-Kosz, Do-Kosz, U-Fosz óvastam nagy lelkesedéssel a felirato-kat. Be kell azonban ismernem, hogy egy helyen megakadt a tudományom. Tegnapelőtt és tegnap egész nap azon törtem a fejemet, mit jelent az, hogy Ma-Szoboz? Miután megmagyaráztam neki az általa kissé szabadon magyarázott fogalmat, lelkesen folytatta szavait.

ÁTOROKLÉSTAN

— Kisasszony, kedved kínai?
— Nem, csak az anyukám nagyon szerette a mandarint...

Teljesen kínai mintá. A Kas-Sza-Kong, az alkalmazott Teng-Leng, a Tu-Laj feje feletti pedig a Csöd-Csüang.

— Hogy tetszik politikai életünk? — kérdeztem kínosan feszengve az alacsony görényfotelben.

— Csu-Dal — áradott tovább. — Ilyen ferde szemmel még nálunk sem néznek egymásra a pártok. És mi-csoda szakadék Tá-Tong közöttük!

— Mi tetszett Önnek legjobban? — tettem fel a szokásos kérdést.

— Az a versenyen felállító udvariaság — hangzott a felelet —, amellyel a Besz Kárt alkalmazottai az utasokat kezelik. Azt a finom udvariaságot, ahogy az utazókat a sárgába (ti úgy-e vilamosnak hívják)

Erre az oldalra való töprengés:

Vajjon milyen lehet a híres pisal torony ferde szemmel nézve?

Kínai közmondások

Három emberfajtát nem szabad megbánni: a hivatalnokot, a vevőt és az özvegyet.

Ami először kegy, az másodszor már szabály. Intelligencia, az alkalmak észrevétele.

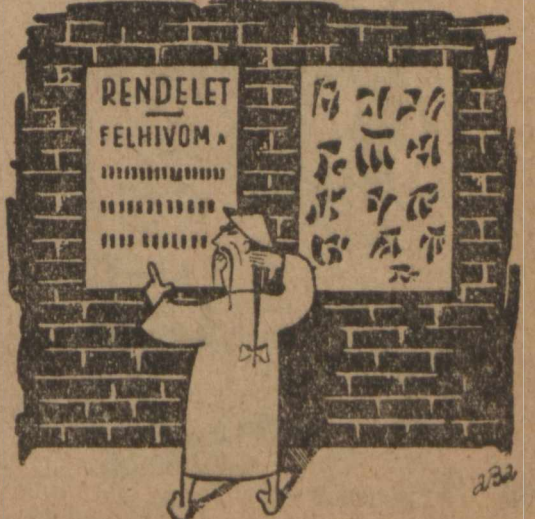
Tartsd meg a régit, de ismerd az újat.

A bölcs ember saját elbátározásai után megy, a tudatlan követi a közvéleményt.

A földet a jó gabona és az utcán a szép asszony mindig a másé. A feleség hosszú nyelve az a létra, amelyen a szerencsétlenség a házba jön.

Wis-ky

Fu-ming dilemmája

— Csak azt nem értem, ezek a fehérek, hogy tudják elolvasni ezt a sok ákom-bákomot?

Döntő bizonyíték

— Na, tetszik látni, hogy gyapjú, a molyok is kirágták már!...

KINAI SZERÉNYSÉG

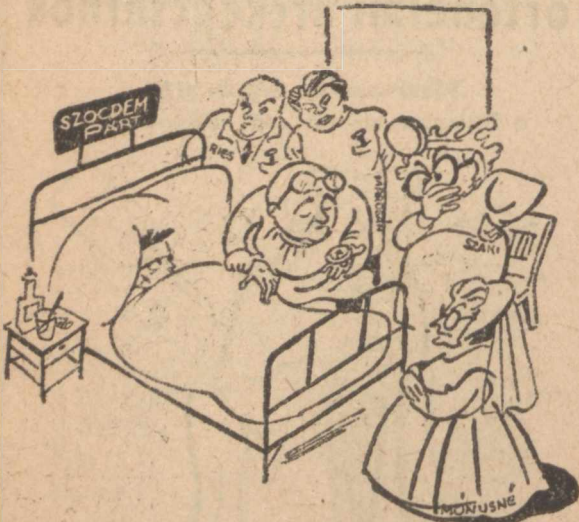
Csuk-Lik és Csin-Ta-Lan feleségeiről beszélgetnek. Azt mondja Csuk-Lik:
— Az én feleségem a legnagyobb öröm. Már reggel hétkor felkel, kipucolja a kimonómat és a topánkáimat, aztán reggelit készít, aztán kitakarítja a lakást és elhagyja bevésszárítani. Mikor délután hazamegyek, az ebéd már ott párolog az asztalon és hogy főz, hogy vigyáz rám... Elhalgat egy pillanatra, aztán felsóhajt:
— Adj a fű, hogy a második feleségem is ilyen rendes legyen!...

Isten bizony, színházvice!...

A házasságközvetítő a színházba megy, ahol éppen Romeo és Júliát adják. Figyelmesen követi a darab menetét, a fiatalok szerelmi küzdelmét és odasúgja a szomszédjának:

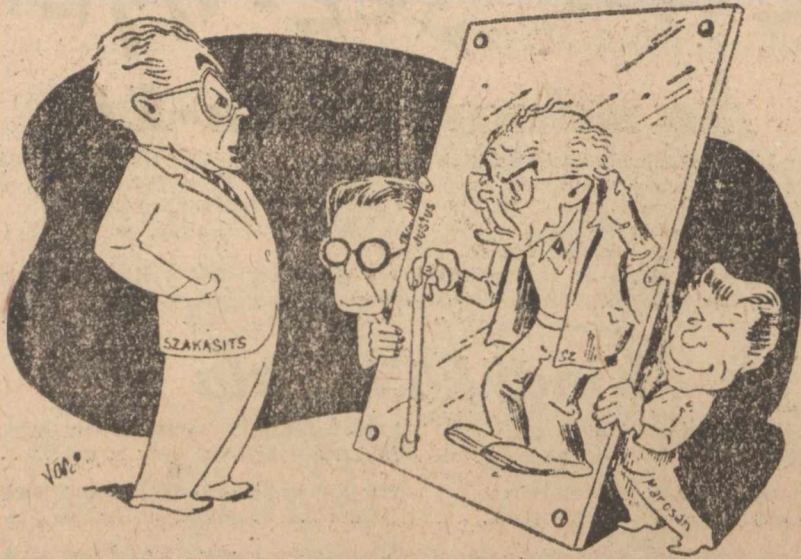
— Biztosítom, uram, hogy az én prakszissommal ezeket már régen összehoztam volna!

Professzorok, ha konzultálnak

Prof. Rákosi: Hm... Úgy látom súlyos a helyzet.
Prof. Szakasits: Azért, remélem, nem lesz komplikáció.

Illusztráció Szakasits Árpád nyilatkozatához

— Te jó Isten! Tíz nap alatt 10 évet öregedtem!

(Vasi rajza)

Ezért van oly sok tapasztalt ember!

Mindenki a maga baklövését nevezi tapasztalatnak.

(O. Wilde)

Gyereklogika

Saláta délután hazamegy hivatalából! és a lépcsőházban ott találja a kővön ülő kisfiát. Mérgesen rászól:

— Sanyika, hányszor mondtam már neked, hogy ne ülj a hideg kőre! Megint köhögni fogsz!
— De apa, miért köhögnék? — csodákozik Sanyika.
— Nem a számon ülsz...

PÁRBESZÉD

— Jó színben vagy.
— Jót tett a levegőváltás.
— De hiszen eddig is Pesten voltál.
— Naja, de más pártban...

Némely politikus emlékkönyvébe:

— Hová lett a tavalyi szó...?

Akárcsak Pesten

A nankingi To-Le-Kin a szoborok kínálatát portékáik.

— Nyolcvan yen egy pár prima To-Po-Gó! — ordítja az egyik.
— Nálam hetven yen! — igyekezik túlhasogni a másik.
— Hatvan yent adom! — kiabál megint az első.
— Ötven yen! — megy le a konkurens.
— A cserebogarak rájátsz le a füledet! — azükkorodik az első. — En adhatom hatvan yent, mert a felsőrészt látom, de hogy adhatod te ötven yent?
— Ugy — vigyorog a másik — hogy én az egészet látom!

Szegény politikusok!

Két régi jó barát hosszú idő után találkozik. Nagyon megörülnek egymásnak.

— Vacsorázzunk együtt, — proponálja az egyik.
— Lehetetlen, drága öregem, — hárítja el a másik, — ma este nagy beszédet tart Haland Zsigmond a lovárdában.
— Elmúlik néhány nap, s ismét találkozunk az utcán.

— De ezúttal már nem szoksz meg, — mondja a barát, — ma este már igazán együtt vacsorázzunk!

— Kedves öregem, ne haragudj, de ma este sem vacsorázhatok veled, — tér ki ismét a meghívás elől a barát, — ma este is nagy beszédet tart Haland Zsigmond.

— De hát mióta foglalkozol te olyan bensőségesen a politikával, hogy ennek a politikusnak minden beszédét meghallgatom?

— Még soha nem hallgattam meg egyet sem.

— Hát akkor, miért nem vacsorázatsz velem?

— Nézd a dolog egyszerű: amikor ő beszédet tart, nekem akkor van találkám a feleségemmel!

ELÉGTÉTEL

— Mit szól ehhez a rémes nőhöz?

— Pardon, az az én feleségem.

— Ajja, hátha még az enyémet látná.

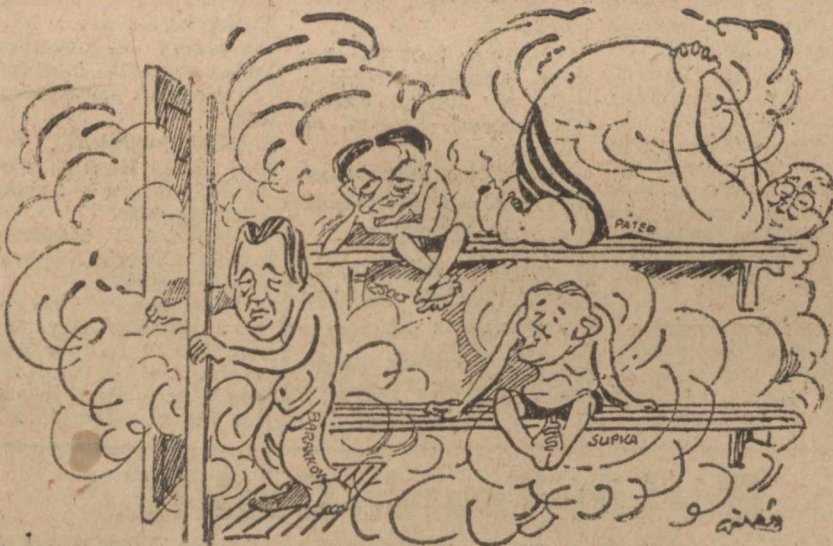
Új házaspár

Háznagy lett a Mórmané. Ettől égnek lázban. Már minálunk mindig a Nő az úr a Házban.

Molnár Imre kapta az Alekndói széklet. Kérdés, hogy felőrli-e Majd az ellenzéket.

(Gáspár — Király)

Ellenzék a gőzben

— Csukd be az ajtót, Pista. Kár a gőzért...

(Gáspár Antal rajza)

Pedig már nem Millok a vezér!...

— En úgy látom, hogy ez a Beszkárt a harmadik út politikájával kacérkodik.
— Honnan veszed ezt?
— Olvasom, hogy középre helyezik a körüti villamossíneket.

Szabad posta

Dr. M. B.: Idézzük kedves leveléből a következő részletet: „Az tetszik legjobban a Szabad szájban, hogy viccel nem öccölök, hanem mindig a valóságos helyzetet karikírozom. Csak azt nem értem, honnan tudják már hetekkel előre, hogy mi fog történni, mert megfigyeltem, hogyha valakiről viccelni kezdenek, kis idő múlva nyilvánossá válik az, amire céloztak. Talán jövedőlni is tudnak?” Köszönjük kedves sorait, de nem tudunk jószólni. Csak, mint az orvos, igyekezzünk az alig észrevehető jelekből a lapangó kórt megállapítani. Aki ehhez nem ért, az lehet jó tréfacsináló, — de nem humorista. Üdv.

Nagyérdemű közönség: Március 6-án a Fővárosi Operettszínházban színpadon kerül a „Bolond Sybill” a Vöröskereszt javára.

Okvetlen meg kell nézni. Csuda szereposztás lesz. Hogy mért „Bolond Sybill”? Engedelmet kérünk, de mért pont Sybill ne legyen bolond...

Panaszos, Budapest. Arról panaszkodik, hogy elméje kissé tompa. Figyelmebe ajánljuk a most megjelent „Emlékszörő” kitűnő rejtvényeit. De csak akkor köszörrüljön, ha nincsenek nagy ambíciói!

Ko-hó: Nagyon kedves, de negyven évre nem fogadhatunk el előfizetést. Megelégszünk egy évvel is. A hirdeléseket, sajnos, nem közölhetjük. C. Remete: Egyrésze túl komoly, többi jön. Üdv. Cs. M. Tladány: Nem nekünk való. H. Klári: Köszönjük, nagyrészt felhasználjuk, kérjük legyen szorgalmasabb. Üdv. Szovány: Egy pár ötletet felhasználjuk. Üdv.

Tanulékony gyerek

Amióta látta a kengurukat az állatkertben, csak így akar sétálni.

MAJDNEM 100 ESZTENDEJE MONDOTTAK!

— A közlészíviselő egyik része semmire sem képes, a másik része pedig mindenne.

(Moritz SAPHIR.)

JÓL MONDJA!

Folytak a próbák az egyik színházban. A szerző szorgalmasan részt vesz az előkészületekben és ellenőrz, miként fejlődik és kerekedik ki a darab, hogyan kapnak életet megálmodott figurái. Csak a kómikussal nincs megelégedve, próbavégén magához is kéri és zsemtelnyást tesz neki.

— Hol hagyta a humorát? Pedig én a társaságban mindig olyan jókedvű és szellemes?

— Ugy azért van — felelt a kómikus — mert akkor a saját szövegemet mondom...

De gustibus!...

Nincs szebb egy csónánál, ha felszik. (Molnár Ferenc)

Szabadrájz

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS FELELŐS KIADÓ: KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125-340*

Kéziratokat és rajzokat nem örvünk meg és nem adjuk vissza.

Előfizetési díj 1 hónapra 3 forint, negyed évre 9 forint. Csekk számlaszám: 36.662.

Hungária Hírlapnyomda Rt., Budapest V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34.

Felelős: dr. Bródy László

A Szabadrájz által kreált alakok: — Hekus Lóci, Brandy kapitány stb. — bármely formában való szerepeltetése, vagy felhasználása a törvény tilalmába ütközik és csak a szerkesztőség engedélyével eszközölhető.

Első az üzlet

Csillag egy kitűnő partit ajánl egy fiatallambnak.

— Nézzé — mondja a fiatallamb —, ha ez a parti tényleg olyan nagyszerű, miért nem veszi maga el ezt a leányt?

Csillag álmálkodva kérdi:

— Na és kitől kapnám meg akkor a províziómat?

CSUDA NAGY MÖERTŐ

A fiatallambnak azt mondja a házasságközvetítő, hogy a szobanforgó hölgy igen gazdag.

— Akkor már el is van véve.

— Jó, jó, de figyelmeztetem, hogy nagyon görbe lába van.

— Annyi baj legyen, nekem direkt kedvencem a rokkó-stílus.

A kistisztviselő és a tél

— Jesszusom, be vagyok zárva, megfagyott a zuhany!